

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 490-1908)

Originalt emne

Havnen

Havnen/Regnskaber og Overslag

Uddrag fra byrådsmødet den 11. februar 1909 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 490-1908)

Overslag over Aarhus Havns Indtægter og Udgifter for Regnskabsaaret 1. April 1909-31. Marts 1910.

Nørgaard forelagde Budgettet, som han betegnede som nøgternt og ikke indeholdende særlig nyt, hvad der maatte anses for naturligt under de nuværende Forhold, da Landsudstillingen lagde Beslag paa en Del af Terrænet.

Rahr saa ingen Anledning til at udtale sig om Budgettet, men skulde kun i Lighed med Hr. Nørgaard gøre opmærksom paa, at Havneudvidelsen maatte ligge stille af Hensyn til Landsudstillingen..

Niels Jensen oplyste, at de foreslaaede Forandringer indskrænkede sig til Opstilling af 6 nye Standere til elektrisk Lys ved den nordre Havn samt Opførelse af et Kloset paa Midtermolen.

Drescher troede ikke, Havnen med det nuværende Reglement kunde paaregne det under Indtægtskonto 7 c anførte Beløb i Leje af Varerum og Kontorer i den 2 Etages Skurbygning, ligesom han ej heller kunde indse Nyten af at have dette Varerum staaende, særlig da der paa Midtermolen fandtes et lignende mindre Rum. Han skulde derfor henstille til Udvalget at forandre Reglementet, saaledes at Rummet kunde udlejes i fast Leje. Med Hensyn til

Genbevillingen paa 12000 Kr. til Jernbanespor paa nordre Havneplads ønskede han at anmode Udvalget om at sætte ssa megen Kraft som mulig ind paa snarest at faa. Sporene, da Kornskurene manglede dem haardt. Der var hvert Aar ved Havnebudgettets Behandling blevet talt om Kornskurene, i Reglen mindre velvilligt, og Grunden dertil maatte vel søges i, at Skurene ikke pyntede synderligt, hvad de jo imidlertid ikke godt kunde gøre, da de kun udlejedes for en Maaned ad Gangen. Der var endvidere talt om de mange Rotter i og ved Skurene, men i Virkeligheden havde Taleren, der benyttede Skurene meget, aldrig set en Rotte i dem. Skurene var imidlertid uundværlige for Korn- og Foderstofhandelen i Aarhus, hvad bedst fremgik af, at der i Pakhuset kun kunde rummes 6500 Tons, medens Skurene tilsammen kunde rumme over 30000 Tons, og af, at det kneb overordentlig at finde Pakhusplads i Byen.

Jakob Jensen glædede sig over, at Hr. Drescher var enig med dem, der ansaa Skurene for en Nødvendighed for Havnen. Med Hensyn til Varerummet i den 2 Etages Skurbygning maatte han hævde, at en saa stor Forretning som Havnen maatte have saadanne Lokaler staaende som Reserve, naar der nødvendigvis skulde skaffes Plads for Varers Oplægning i kort Tid. Selv om der ikke kom tilstrækkelig Indtægt af disse Rum, maatte det dog anses for en Pligt for Havnen at have dem staaende, saa han kunde ikke gaa med til at leje dem ud til andet Brug. Forøvrigt vilde det være meget mærkeligt, om Rummet paa Midtermolen ikke skulde blive lejet ud i den nærmeste Fremtid. Angaaende Sporene paa nordre Havneplads kunde han meddele, at Udvalget havde sat al Kraft ind paa dette Spørgsmaals Ordning, men at Staten vedblivende lagde Hindringer i Vejen. Siden Tantiemesystemets Indførelse ved Statsbanerne syntes disse at tage alt for lidt Hensyn til deres Kunder og særlig da til saa stor en Kunde som Aarhus Havn. Han kunde endelig oplyse, at det yderste Molehoved ved den ny Havn i 1909-10 vilde blive færdig ligesom ogsaa den Pier, der beskyttede Havnens Nordside, og endelig vilde det Bolværk, der dannede Grænsen ved den ny Skibsbyggerplads, blive færdig, saaledes at der allerede i 1911 vilde blive ny Kajplads, hvis ikke Skibsbyggeriet skulde komme. Det var glædeligt at bemærke Havnens Fremgang med Hensyn til Tonnage og dermed i Indtægt, saa meget mere som Havnen derved havde undgaaet at søge Laan.

Filtenborg havde af det afsluttede Regnskab for 1907-08 set, at Havnens Indtægt var gaaet noget ned, men haabede, at denne Bevægelse var forbigaaende. Han kunde ønske Arbejderne ved den ny Havn noget hurtigere fremmet. Der var nemlig nu der anbragt store Værdier, saa det vilde være heldigt, om de snart kunde begynde at anvendes. Maaske

kunde der ogsaa snart begyndes med Opførelse af Pakhuse eller, hvad der vist var Meningen, med Flytning af Skurene fra den gamle Havneplads. Da Jordpaafyldningen var standset i Sommer, havde han ment, at der skulde sættes saa meget større Kraft ind paa Bygningen af Moler og Kajer.

Jakob Jensen saa ikke gerne Skurene flyttet til den ny Havneplads. Da Hr. Filtenborg for en væsentlig Del var Skyld i, at en hel Del af Arbejderne med Havneudvidelsen maatte standses i det kommende Aar, skulde Hr. Filtenborg være den sidste til at komme med Krav om at forcere Arbejdet. For Resten havde Udvalget hidtil nøje fulgt den vedtagne Plan for Udvidelsen, og var der blevet gaaet hurtigere frem, vilde Pengene have været opbrugt, saaledes at man vilde være blevet nødt til at laane, hvad der under de nuværende uheldige Pengeforhold næppe vilde have været forsvarligt.

Nørsgaard havde opfattet Ønsket om Forcing af Havneudvidelsen saaledes, at Udvalget ikke skulde stoppe op, men gaa videre med næste Afsnit. Han mente, at Indtægten havde været stigende og ikke nedadgaaende, som af Hr. Filtenborg fremhævet.

Jakob Jensen troede sikkert, at Udvalget, naar der skulde optages et Laan, vilde tilraade at gøre dette saa stort, at en Del af næste Afsnit af Udvidelsen kunde tages med.

Budgettet vedtoges.

